

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/66/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3511204252
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 07. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3511204252.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a členov senátu JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovovej v právnej veci navrhovateľky: Y. W., bytom N. XXXX/XX, I. W. I. O. proti odporcovi: O. W., bytom L. XX, o určenie výživného na manželku, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 28.novembra 2011, č.k. 2C/1/2011-98 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť prispievať navrhovateľke výživným vo výške 50 eur mesačne s účinnosťou od 30.03.2010 do 14.04.2011. Zročné výživné vo výške 609,64 eur za obdobie od 30.03.2010 do 14.04.2011 povolil odporcovi splácať v mesačných splátkach po 50 eur mesačne, vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca, s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozsudku, až do úplného zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok. Vo zvyšku návrh navrhovateľky zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi (správne malo byť navrhovateľke) náhradu trov konania nepriznal. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že účastníci už v čase rozvodového konania a jednoznačne v čase, kedy navrhovateľka podala návrh na určenie výživného na manželku, nevedli spoločnú domácnosť. V zmysle ust. § 71 ods. 1 Zákona o rodine manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť, pričom ich životná úroveň má byť v zásade rovnaká, čo podľa názoru súdu prvého stupňa v danom prípade nebolo, keďže príjem navrhovateľky, ktorá bola na materskej dovolenke, bol podstatne nižší ako príjem zamestnaného odporcu. Vychádzajúc zo zistených skutočností súd bol toho názoru, že v danom prípade bolo nevyhnutné na strane jednej zaviazat' odporcu na platenie výživného navrhovateľke, na strane druhej však nie v takom rozsahu, ako to navrhovateľka žiadala. Súd určil výživné iba za obdobie odo dňa podania návrhu, t.j. od 30.03.2010 do právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva a vo zvyšku návrh zamietol. Za primeranú výšku výživného súd považoval sumu 50 eur. Navrhovateľka je matka detí a to i dieťaťa odporcu, s ktorým bola za obdobie, za ktoré súd určoval vyživovaciu povinnosť, na materskej dovolenke. Bola odkázaná iba na poberanie rodičovského príspevku. Od 01.01.2010 poberala rodičovský príspevok vo výške 256 eur mesačne, ktorý jej bol s účinnosťou od 01.01.2011 znížený na sumu 190,10 eur mesačne. Od 08.01.2009 poberala vyrovnávaciu dávku rodičovského príspevku z Českej republiky vo výške 2.831,- Kč. S účinnosťou od 01.09.2011 jej bola výplata rodičovského príspevku, ktorý poberala vo výške 190,10 eur, zastavená a súčasne s účinnosťou od tohto dňa jej bol na jej žiadosť zvýšený rodičovský príspevok na W. W., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 2.831,- Kč na 7.600,- Kč. Na X. W. poberá prídavok na dieťa vo výške 610,- Kč, na W. W. prídavok na dieťa vo výške 500,- Kč. Za obdobie od marca 2010 do decembra 2010 mala po prepočte Kč na eurá (pri priemernom kurze za obdobie, za ktoré bolo určované výživné) príjem spolu 369,59 eur a za obdobie

od januára 2011 do apríla 2011 303,69 eur. Nemala možnosť zvýšiť svoju životnú úroveň a príjmy iným spôsobom. Odporca bol zamestnaný a mal stabilný príjem. Odporca je zamestnaný v spoločnosti W. M., pričom za obdobie od marca 2010 do decembra 2010 mal priemerný mesačný zárobok 530,23 eur a za obdobie od januára 2011 do apríla 2011 534,50 eur. Súd pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti zohľadnil i skutočnosť, že odporca nie je povinný prispievať i na životnú úroveň maloletého X., na skutočnosť, že navrhovateľka sama tým, že doposiaľ nedala návrh na určenie vyživovacej povinnosti otcovi mal. X., tak vo zvýšenej miere sama musí na tohto prispievať. Prihliadol však i na skutočnosť, že odporca vynakladá finančné prostriedky, a nie malé, na rekonštrukciu nehnuteľnosti, ktorú previedol do vlastníctva svojej sestry ešte v čase trvania manželstva. Je pravdou, že odporca spláca úvery, tieto však budú podľa názoru súdu zrejme predmetom vyporiadania BSM. Prihliadol tiež na zvýšené výdavky odporcu, ktoré mal v súvislosti so svojim zdravotným stavom a tiež na výdavky navrhovateľky, ktoré mala v súvislosti so svojim zdravotným stavom, v obidvoch prípadoch za obdobie, za ktoré súd určoval vyživovaciu povinnosť odporcu k navrhovateľke. Neprihliadol však na zvýšené výdavky navrhovateľky v súvislosti so zdravotným stavom v období po právoplatnosti rozhodnutia o rozvoze manželstva, tiež na výdavky, ktoré má na svoje deti, pretože tieto sú zohľadňované v rámci konania o určenie vyživovacej povinnosti na tieto maloleté deti, na konanie o určenie vyživovacej povinnosti na manžela majú vplyv len v nadväznosti na posúdenie zásadne rovnakej životnej úrovne manželov, čo súd pri rozhodovaní do úvahy vzal. Zročné výživné vo výške 609,64 eur za obdobie od 30.03.2010 do 14.04.2011 povolil odporcovi splácať v mesačných splátkach po 50 eur mesačne, vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca, s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozsudku, až do úplného zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok. O povolení splátok súd rozhodol s poukazom na ďalšie preukázateľne nevyhnutné výdavky odporcu. Právne svoje rozhodnutie ďalej odôvodnil ust. § 18, § 19 ods. 1 Zákona o rodine.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca, v podstate ho navrhol zmeniť tak, že návrh navrhovateľky bude zamietnutý. Nesúhlasil s rozhodnutím súdu prvého stupňa a s odôvodnením napadnutého rozsudku. Poukázal na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, z ktorého vyplýva, že navrhovateľka má výdavky prevyšujúce jej príjmy, že si bola nútená vybaviť pôžičku z peňažného ústavu, aby mala za čo kúpiť jedlo a oblečenie, a že on žije na neporovnateľne životnej vyššej úrovni ako navrhovateľka. Taktiež nesúhlasil s tvrdením, že navrhovateľka trpí nejakým ochorením vzniknutým v období počas trvania manželstva, čo podľa jeho názoru vyplýva z obsahu textu napadnutého rozsudku a taktiež s tvrdením, že sa navrhovateľke počas trvania manželstva zhoršil zdravotný stav a týmto zhoršením zdravotného stavu trpela aj po rozvoze manželstva. Namietal, že by navrhovateľka od mesiaca október 2011 mala zhoršený zdravotný stav a že v súvislosti so zhoršením zdravotného stavu má výdavky od októbra 2011, užíva lieky Artizia, za ktoré platí každý mesiac 8 eur, pričom tieto užíva od minulého roka na upravenie organizmu po rizikovitom tehotenstve. Spochybnil tvrdenia navrhovateľky, že od mája 2010 má doporučené užívanie lieku Indonal a že za mesiac využíva 2 balenia. Taktiež spochybnil, že navrhovateľka svojim rodičom platí 100 eur mesačne ako náklady za to, že u nich býva.

Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu navrhla napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že za všetkými svojimi tvrdeniami si stojí. Úver nepoužila na to, aby mohla kúpiť jedlo a oblečenie pre deti, finančné prostriedky mali byť určené na vybavenie domácnosti, pokiaľ by dostala od mesta byt, na ktorý stále nemá nárok. Poukázala na to, že odporca veľmi dobre vie, že mala dve rizikové tehotenstvá (druhé skončilo v 16. tt ako neskorý potrat) a ďalšie tehotenstvo bolo ukončené v 8. mesiaci - predčasný pôrod. Ďalej poukázala na to, že keď býva u rodičov, je im povinná prispievať na domácnosť, pretože jej rodičia nie sú povinní živiť ju, ani jej deti. Poukázala na svoju životnú úroveň a životnú úroveň odporcu v rozhodnom období.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

Odvolací súd preskúmal námietky, ktoré boli v odvolaní odporcom vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa. Za daného stavu si osvojil dôvod napadnutého rozsudku v zmysle § 219 ods.2 O.s.p. a v celom rozsahu na ne poukazuje. Odvolacie

námietky odporcu sú totožné s námietkami uplatnenými odporcom pred súdom prvého stupňa a tieto námietky nemohli privodiť zmenu napadnutého rozsudku.

K námietkam odporcu uvádzaným v odvolaní odvolací súd poznamenáva nasledovné:

Rozsah vzájomnej vyživovacej povinnosti medzi manželmi, teda vzájomné vyživovacie povinnosti trvajúce po celú dobu existencie manželstva tak, ako je to upravené v ust. § 71 ods. 1 Zákona o rodine, určí súd vtedy, ak niektorý z manželov túto povinnosť dobrovoľne neplní buď vôbec, alebo v dostatočnej miere na návrh druhého manžela tak, aby životná úroveň oboch manželov bola zásadne rovnaká. Zmyslom návrhu na určenie výživného je teda vyrovnanie rozdielnej životnej úrovne manželov. Pri posudzovaní rozsahu vyživovacej povinnosti manžela sa vychádza zo všeobecných hľadísk uvedených v ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, teda sa prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti a možnosti povinného. Pre rozhodnutie súdu o výživnom medzi manželmi podľa uvedených hľadísk nestačí zistiť len osobné, rodinné a majetkové pomery manželov, vrátane ich príjmu, ale treba zistiť aj konkrétnu mieru potrieb danú povahou práce, spôsobom života, zdravotným stavom každého z manželov, prípadne inými závažnými okolnosťami.

Odvolací súd má za to, že súd prvého stupňa v danej veci správne posúdil, že dôvod rozhodnutia o výživnom navrhovateľky je nepochybne daný, keďže mal za preukázané, že odporca si svoju vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke neplnil. Za správne považuje aj určenú výšku výživného, keď pri jej určení súd prvého stupňa vychádzal zo zásady rovnakej životnej úrovne manželov, s prihliadnutím na odôvodnené potreby navrhovateľky a na schopnosti, možnosti a majetkové pomery odporcu.

Odporca vo svojom odvolaní namieta, že nesúhlasí s tvrdením navrhovateľky v odôvodnení rozsudku v tom, že navrhovateľka má výdavky prevyšujúce jej príjmy, že bola nútená vybaviť si pôžičku z peňažného ústavu, aby mala za čo kúpiť jedlo a oblečenie, že on žije na neporovnateľne vyššej úrovni, že navrhovateľka trpí nejakým ochorením vzniknutým v období počas trvania manželstva, taktiež, že sa navrhovateľke počas trvania manželstva zhoršil zdravotný stav a týmto zhoršením zdravotného stavu trpela aj po rozvode manželstva. Pokiaľ sa týka týchto námietok odporcu, odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 157 ods. 2 veta prvá O.s.p., podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Citované ustanovenie teda určuje obsahové náležitosti rozsudku. Odôvodnenie napadnutého rozsudku plne rešpektuje štruktúru rozsudku naznačenú v ustanovení § 157 ods. 2. Súd prvého stupňa preto správne v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, čoho sa navrhovateľka domáhala a z akých dôvodov, ďalej, ako sa vyjadril odporca. V návrhu na začatie konania navrhovateľka uviedla, že má výdavky prevyšujúce jej príjmy, že bola nútená vybaviť si pôžičku z peňažného ústavu, aby mala za čo kúpiť jedlo a oblečenie a že odporca žije na neporovnateľne vyššej životnej úrovni ako navrhovateľka. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku však nevyplýva, že by súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľka trpí nejakým ochorením vzniknutým v období počas trvania manželstva, a že navrhovateľke sa počas trvania manželstva zhoršil zdravotný stav a týmto zhoršením zdravotného stavu trpela aj po rozvode. Z týchto dôvodov námietka odporcu uvádzaná v odvolaní nebola dôvodná. Pokiaľ odporca spochybňoval, resp. nesúhlasil, že od marca 2011 má navrhovateľka zhoršený zdravotný stav a v súvislosti so zhoršeným zdravotným stavom má výdavky od októbra 2011 na lieky, pričom tieto užíva od minulého roka na upravenie organizmu po rizikovitom tehotenstve a taktiež nesúhlasil, že od mája 2011 má doporučené užívanie lieku Indonal, ktorý hradí, ani táto námietka odporcu uvádzaná v odvolaní neobstojí. Podstatným pre posúdenie nároku navrhovateľky v danej veci bolo skúmanie schopností a možností odporcu v období od 30.03.2010, t. j. od podania návrhu, do 14.04.2011 (teda do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva účastníkov) a preto správne súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia (str. 5 rozsudku) neprihliadol na zvýšené výdavky navrhovateľky v súvislosti so zdravotným stavom v období po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva. Napokon nebola dôvodná ani námietka odporcu uvádzaná v odvolaní, ktorou spochybnil, že navrhovateľka svojim rodičom platí 100 eur mesačne ako príspevok na spoločnú domácnosť. Odporca nepredložil žiaden dôkaz o svojom tvrdení, keď z čestného

písomného prehlásenia rodičov navrhovateľky vyplýva, že navrhovateľka uvedenou sumou prispieva mesačne na spoločnú domácnosť.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 151 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnej navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko túto si neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.